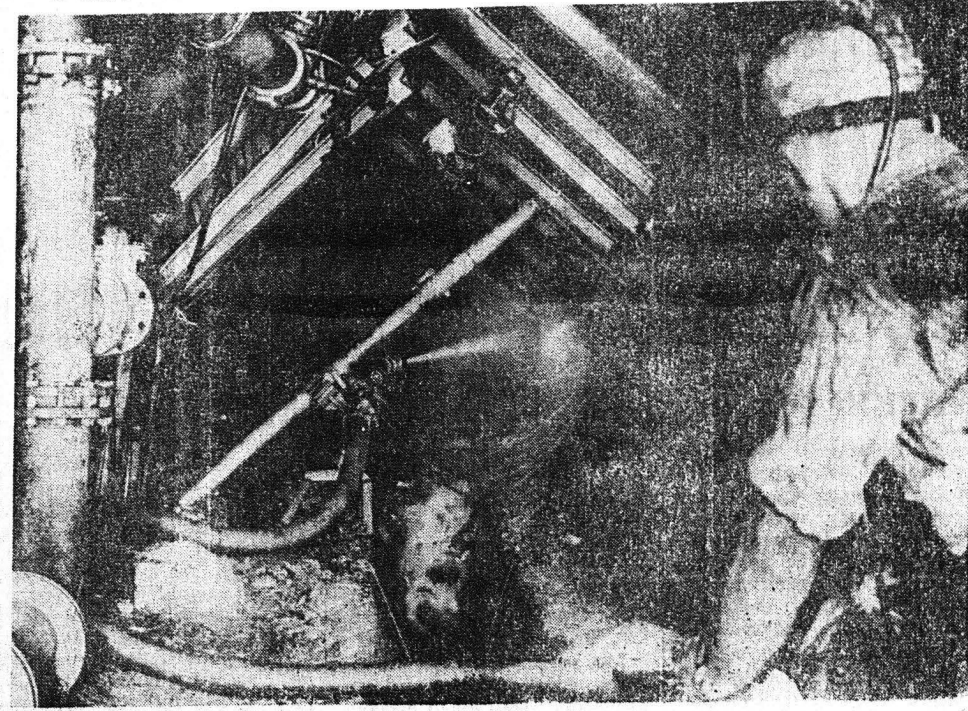

ΥΔΑΤΙΝΗ ΔΕΣΜΗ ΑΝΤΙ ΣΦΥΡΙΟΥ

ΝΤΟΡΤΜΟΥΝΤ. Στην Δυτική Γερμανία προάβεται η διακίνηση του υδροηλεκτρικού της μηχανομηχανισμού στην εξόρυξη λιθάνθρακος (πετροκόμβου). Στο μεταλλείο «Χάντ» στο Ντόρτμουντ, κατορθώθηκε τώρα, μετά από τριετή προσπάθεια και με δαπάνη 120 εκατομμυρίων μάρκων, να αναπτυχθεί και να λειτουργήσει μία μέθοδος για

την υδρομηχανική εξόρυξη και απόκτηση λιθάνθρακος. Με την νέα αυτή τεχνική, θα εξορύσσονται το κάρβουνο σε βάθος 850 μέτρων με ύψωση ύψους 100 μέτρων (100 μπά) και θα αντλείται μαζί με το νερό με τους αγωγούς, στην επιφάνεια. Η υδρομηχανική εξόρυξη ενδείκνυται ιδιαίτερα για στρώματα άνθρακος που βρίσκονται σε απότομες θέσεις με μεγάλη κλίση, όπου η εξόρυξη δεν συνέφερε ως

πλέον για να μην γίνουν μεγάλα τα έξοδα. Στο όρυκτο «Χάντ» που προβλέπονταν να κινητοποίηση λόντς των απόκτηματων άνθρακος, εξασφαλίζει η λειτουργία της υδατικής δέσμης 1170 θέσεις εργασίας (στην φωτογραφία, μία υδατική δέσμη κατά την εργασία εξόρυξης).

Μετεβλήθη τελευταία η πολιτική των ΗΠΑ για τη Μέση Ανατολή

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΡΑΒΩΝ Η ΣΤΡΟΦΗ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Η απότυχία, των συνομιλιών Κάρτερ — Μπέγκιν και η κρίση που έχει δημιουργήσει στις αμερικανοισραηλινές σχέσεις, επισημαίνουν τη σημαντική αλλαγή που πραγματοποιείται τον τελευταίο καιρό στη μεσανατολική πολιτική της Ουάσιγκτον.

Και η αλλαγή αυτή επιβεβαιώνεται όχι μόνο από την αμερικανική αδιελκυσία του 'Ισραήλ, που εκπνέει την αμερικανική ειρηνευτική πρωτοβουλία, του Προέδρου Σαντάτ, αλλά και από την απειλητική επιδείνωση, του ενεργειακού προβλήματος, στις 'Ηνωμένες Πολιτείες, η αντιμετώπιση του οποίου εξαρτάται ζωτικά από τη σταθεροποίηση της τιμής του πετρελαίου, δηλαδή από τη στάση της Σαουδαραβίας και των εξαρτημένων απ' αυτήν 'Εμιράτων τρυ Περσικού Κόλπου.

Για την Ουάσιγκτον έχει φτάσει η ώρα να διαλέξει ανάμεσα, στο 'Ισραήλ και στη Σαουδαραβία. Το δίλημμα είναι τραγικό, για την Ουάσιγκτον, γιατί το 'Ισραήλ είναι το ασφαλέστερο, αμερικανικό προγεφύρωμα στη Μέση Ανατολή και τα 6.000.000 των 'Εβραίων ψηφοφόρων στις 'Ην. Πολιτείες είναι ιδιαίτερα υπολογισμένοι πολιτικούς, οικονομικούς και εκλογικούς παράγοντες, αλλά και γιατί η Σαουδαραβία είναι όχι μόνο ο κυριότερος 'ρηγματοειδής πετρελαιοπαραγωγός της Μέσης Ανατολής, αλλά και ο κύριος ανταγωνιστής της Σαουδαραβίας, που να επεξεργαστεί τον Σαντάτ, να υπογράψει χωριστή ειρήνη με το 'Ισραήλ, χωρίς τον κίνδυνο ναυαγισμών αντιδράσεων. Η υπερποπτική, όμως, αδιελκυσία του παραγωγού είναι αποφασιστικό στοιχείο: η επιτακτική ανάγκη της Ουάσιγκτον να στηρίξει τον Σαντάτ, που είχε γίνει ο αντισημιτικός πρόεδρος της και που θα ήταν υποχρεωμένος να αλλάξει παράταξη από τον βασισμένο οι 'Αμερικανοί.

Η Ουάσιγκτον, λοιπόν, χωρίς δέσφα να πάψει να είναι ο κύριος — και μοναδικός — προστάτης της 'Ουάσιγκτον, αναγκαστική, να αναθεωρήσει τη μεσανατολική πολιτική της και να την κάνει, περισσότερο φιλοαγνιτική, πράγμα που θα ικανοποιήσει, της Σαουδαραβίας και τα άλλα συντηρητικά και αντισημιτικά, αραβικά κράτη. Η πρόσφατη αποστολή του 'Αμερικανού υπουργού των 'Εξωτερικών κ. 'Α. Άντρεον στο Μέση Ανατολή είχε σκοπό να επιτύχει κάποιο συμβιβασμό των αντιθέτων Ισραηλινών και αγνιτικών θέσεων, ώστε να επαναληφθεί ο Ισραηλινός πτακός διάλογος, αλλά απέτυχε εξ αιτίας της ακαμψίας αδιελκυσίας του Μπέγκιν. Τότε ο Πρόεδρος Κάρτερ, για να πιέσει το 'Ισραήλ, αποφάσισε να συνδυάσει την πάλιν ανάλυση απορρίπτοντας και στην Αγνιτική και της Σαουδαραβίας, ώστε να μη διαταραχθεί η σημερινή ισορροπία αραβιστικής ισχύος. Η απόφαση αυτή — που είναι ώσπου ακόμα αμφίβολο αν θα εγκριθεί από το Κογκρέσο, όπου το Ισραηλινό «όρυκτο» (δηλαδή η ομάδα των μελών του Κογκρέσου που επιρρέαται από τους 'Εβραϊσμοειδείς ψηφοφόρους τους) είναι ισχυρότατο — αντιστοίχως θα βλάψει το 'Ισραήλ και ο κ. Μπέγκιν επέμενε το πρόγραμματιζόμενο ταξίδι του στην Ουάσιγκτον για να προσπαθήσει να πείσει τον Πρόεδρο Κάρτερ να την ανακαλέσει και να δοθούν αραβιστικά μόνο στο 'Ισραήλ.

Ανάκληση, όμως, αυτής της απόφασης θα διαταραχθεί όχι μόνο την Αγνιτική και θα απογοητεύσει τον αμερικανικό Σαντάτ, αλλά και τη Σαουδαραβία, που είναι ο κύριος προμηθευτής

Σαντάτ, βρέθηκε σε δύσκολη θέση. 'Ηταν, βέβαια, διατεθειμένος να θυσιαστεί τελικά τους Παλαιστίνους, που είχαν τόσο στενό δεσμό με τη Μέση, αλλά δεν μπορούσε να θυσιαστεί αγγιπτικά εδάφη, γιατί θα αντιμετώπιζε τρομακτική εσωτερική αντίσταση. 'Ετσι, οι συνομιλίες του με τον Μπέγκιν σκόπευαν ουσιαστικά σε δύο σημεία: α) την έπισηση του 'Ισραήλ να κρατήσει όριζόμενες στρατηγικές σημασίες ζώνες των κατοχικών απ' αυτό αγγιπτικών εδαφών, και β) την ίδρυση Ισραηλινών οικισμών στο βορειοανατολικό τμήμα της χερσονήσου του Σινά και την προστασία τους από Ισραηλινά στρατεύματα, μελλοντικά το τμήμα αυτό θα αποδίδετο στην αγνιτική κυριαρχία. Όλες οι προσπάθειες της Ουάσιγκτον να πείσει το 'Ισραήλ να φανεί διαλλακτικό απ' αυτό τα δύο σημεία απέτυχαν και ο Ισραηλινός πτακός διάλογος που είχε αρχίσει με τόσο καλούς οίανους, έφθασε σε αδιέξοδο.

Ο Μπέγκιν, παρά τις ακρότητες ειρηνολογικές δηλώσεις του, παρ' όλην αδιελκυσία, 'Ηξερε ότι ο Σαντάτ χρειαζόταν επιτακτικά για εξωτερικούς λόγους, ειρήνη και ότι δεν θα τολμούσε να ριφωκινούσε και νέο πόλεμο, πίστευε ότι ο 'Ην. Πολιτείες, δεν μπορούσαν να επωδύσαν το 'Ισραήλ γιατί θα έχαναν τον πιστότερο σύμμαχό τους στη Μέση Ανατολή και υπολόγιζε στην ισορροπία επιρροών των 6.000.000 'Εβραϊσμοειδών. 'Ηταν βέβαιος ότι τελικά η Ουάσιγκτον θα πίεζε το Κάιρο να φανεί υποχωρητικό και ότι θα βρισκόταν, μία φόρμουλα, που να επέτρεπε στον Σαντάτ, να υπογράψει χωριστή ειρήνη με το 'Ισραήλ, χωρίς τον κίνδυνο ναυαγισμών αντιδράσεων. Η υπερποπτική, όμως, αδιελκυσία του παραγωγού είναι αποφασιστικό στοιχείο: η επιτακτική ανάγκη της Ουάσιγκτον να στηρίξει τον Σαντάτ, που είχε γίνει ο αντισημιτικός πρόεδρος της και που θα ήταν υποχρεωμένος να αλλάξει παράταξη από τον βασισμένο οι 'Αμερικανοί.

Η Ουάσιγκτον, λοιπόν, χωρίς δέσφα να πάψει να είναι ο κύριος — και μοναδικός — προστάτης της 'Ουάσιγκτον, αναγκαστική, να αναθεωρήσει τη μεσανατολική πολιτική της και να την κάνει, περισσότερο φιλοαγνιτική, πράγμα που θα ικανοποιήσει, της Σαουδαραβίας και τα άλλα συντηρητικά και αντισημιτικά, αραβικά κράτη. Η πρόσφατη αποστολή του 'Αμερικανού υπουργού των 'Εξωτερικών κ. 'Α. Άντρεον στο Μέση Ανατολή είχε σκοπό να επιτύχει κάποιο συμβιβασμό των αντιθέτων Ισραηλινών και αγνιτικών θέσεων, ώστε να επαναληφθεί ο Ισραηλινός πτακός διάλογος, αλλά απέτυχε εξ αιτίας της ακαμψίας αδιελκυσίας του Μπέγκιν. Τότε ο Πρόεδρος Κάρτερ, για να πιέσει το 'Ισραήλ, αποφάσισε να συνδυάσει την πάλιν ανάλυση απορρίπτοντας και στην Αγνιτική και της Σαουδαραβίας, ώστε να μη διαταραχθεί η σημερινή ισορροπία αραβιστικής ισχύος. Η απόφαση αυτή — που είναι ώσπου ακόμα αμφίβολο αν θα εγκριθεί από το Κογκρέσο, όπου το Ισραηλινό «όρυκτο» (δηλαδή η ομάδα των μελών του Κογκρέσου που επιρρέαται από τους 'Εβραϊσμοειδείς ψηφοφόρους τους) είναι ισχυρότατο — αντιστοίχως θα βλάψει το 'Ισραήλ και ο κ. Μπέγκιν επέμενε το πρόγραμματιζόμενο ταξίδι του στην Ουάσιγκτον για να προσπαθήσει να πείσει τον Πρόεδρο Κάρτερ να την ανακαλέσει και να δοθούν αραβιστικά μόνο στο 'Ισραήλ.

Ανάκληση, όμως, αυτής της απόφασης θα διαταραχθεί όχι μόνο την Αγνιτική και θα απογοητεύσει τον αμερικανικό Σαντάτ, αλλά και τη Σαουδαραβία, που είναι ο κύριος προμηθευτής

πετρελαίου για τις 'Ηνωμένες Πολιτείες και ηγέτης των αντισημιτικών αραβικών κρατών. 'Η Σαουδαραβία άφισε να φανεί ότι ανακάλυψε αυτής της απόφασης και πάλιν αραβιστικά μόνο στο 'Ισραήλ θα είχε μία συνέπεια, να συγκατατεθεί στην αύξηση της τιμής του πετρελαίου όπως, ζήτησε οι άλλες χώρες του Ο. Π.Ε.Κ. (της ομάδας των πετρελαιοπαραγωγών χωρών) και μάλλον στην απόδοξηση της τιμής του πετρελαίου από το δολάριο που διαρκώς υποτιμάται, στη διεθνή χρηματισαγορά. Μία τέτοια ενέργεια θα ήταν αλλεργική (οι εισαγωγές πετρελαίου στοιχίζουν ήδη στις 'Ην. Πολιτείες 40 δισεκατομμύρια δολάρια τον χρόνο) τη στιγμή μάλιστα που το ενεργειακό πρόβλημα έχει γίνει επιτακτική για την Ουάσιγκτον. Ο Λευκός Οίκος δεν μπορεί να θυσιαστεί της Σαουδαραβίας να ικανοποιήσει το 'Ισραήλ, όσο και αν αυτό είναι προγεφύρωμα του στη Μέση Ανατολή, αφού μάλιστα αμερικανικό προγεφύρωμα είναι η Σαουδαραβία και θα γίνει και η Αγνιτική αν διατηρηθεί ο Σαντάτ στην εξουσία.

'Ετσι ο Μπέγκιν αντίκρισε έναν άλλο Κάρτερ στην Ουάσιγκτον, έξις αδιελκυσία όπως αυτός. Οι συνομιλίες τους υπήρξαν δραματικές, ακόμα και θυελλώδεις, και απέτυχαν να ανοίξουν τη ρήξη, που δεν μπόρεσαν να τη συγκαλύψουν οι διπλωματικές φρασολογίες. Ο Μπέγκιν αρνήθηκε κατηγορηματικά να δεχτεί την απόδοση όλων των κατοχικών αραβικών εδαφών και ειδικά της Σαουδαραβίας και της δυτικής του 'Ισραήλ περιοχής της 'Ισραήλ, μελλοντικά η απόδοση τους προδίδεται από την απόφαση 248 του Συμβουλίου 'Ασφαλείας των 'Ην. 'Εθνών, την οποία είχαν αποδεχτεί όλες οι προηγούμενες Ισραηλινές κυβερνήσεις. Και ο Κάρτερ, αρνήθηκε να ανακαλέσει την απόφαση του και ταυτόχρονα να παύσει αραβιστικά στο 'Ισραήλ, στην Αγνιτική και στη Σαουδαραβία. 'Η διαφωνία υπήρξε πλήρης και ο Μπέγκιν γύρισε μανώμενος στο 'Ισραήλ.

'Εκείνο που τον εξόργισε περισσότερο ήταν μία ανώνυμη δήλωση 'Αμερικανού εφημερίστη, στην οποία δόθηκε μεγάλη δημοσιότητα στις 'Ην. Πολιτείες, ότι ήλθε η ώρα να αποφασιστεί στο 'Ισραήλ η αντικατάσταση του κ. Μπέγκιν στην πρωθυπουργία. 'Αναφέρθηκε, μάλιστα, το όνομα του τωρινού υπουργού 'Αμύν, στρατηγού Βαϊκάν (που θεωρείται γενικά διαλλακτικός) ο οποίος και δήλωσε, όταν ο Μπέγκιν ήταν ακόμα στην Ουάσιγκτον, ότι επιδόλλεται ο σχηματισμός οικονομικής κυβέρνησης στο 'Ισραήλ, ώστε να προωθηθεί η ειρηνευτική διαδικασία. Και υπάρχουν ενδείξεις ότι η Ουάσιγκτον έχει αρχίσει να μεθεδοξεί, μία τέτοια εξέλιξη και ότι έχει πείσει σημαντικό μέρος της ηγεσίας των 'Εβραϊσμοειδών να βοηθήσει σ' αυτή την κατεύθυνση ώστε μία νέα Ισραηλινή κυβέρνηση να φανεί διαλλακτικότερη, κι έτσι να διευκολυνθεί η σύλληψη χωριστής ειρήνης 'Ισραήλ και Αγνιτικών που να ικανοποιεί και τα δύο κράτη: το 'Ισραήλ, γιατί η Αγνιτική θα θυσιαστεί τους Παλαιστίνους, δεν θα επιμείνει δηλαδή στην ίδρυση παλαιστινιακού κράτους, και την Αγνιτική γιατί θα της αποδοθούν όλα τα κατοχικά εδάφη και θα διαλυθούν οι Ισραηλινές οικισμοί στο Σινά. Μία τέτοια ειρήνη θα στερεώσει τη θέση του Σαντάτ στη χώρα του και θα είναι έγγιση για την ασφάλεια του 'Ισραήλ, γιατί τα άλλα αραβικά κράτη δεν θα είναι σε θέση να την απειλήσουν χωρίς τη σύμπραξη της Αγνιτικής. Θα είναι η πιά αμερικανική που επιδοκεί η Ουάσιγκτον.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΕΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ

'Ο καρκίνος θα νικηθῇ οτὰ προσεχή 20 χρόνια

ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΟΔΟΣ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

ΠΑΡΙΣΙ. Με τίτλο «ο καρκίνος. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Με όμορφη την εκδοχή του βιολόγου «'Η έλπιδα ἡ ἡ νέα φάση της Ιατρικής» ο καθηγητής της Μπενάρ, μιλά για την άνοδο της επιστήμης στον άγωνα κατά του καρκίνου, έναν άγωνα, που παρά τις δυσκολίες και τις απογοητεύσεις του, θα είναι στο τέλος νικηφόρος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.

Και να τὰ κύρια σημεία της συνομιλίας του διακεκριμένου επιστήμονα με το συνεργάτη του «Παρί — Μαρς» Ρομπέρ Σερρου:

—Είστε καρκιολόγος, κ' ἡ πρώτη μου ερώτηση θα 'ναι πολύ απλή: Πότε ἐπὶ τέλους θα λυθῇ το πρόβλημα του καρκίνου; —Μέσα στο 20 ἢ το 30 ἔτη 30 χρόνια που έρχονται, είναι σχεδόν βέβαιο πως ο καρκίνος θα έχει νικηθεί. 'Οπως ἐπίσης είναι βέβαιο πως μέσα στο 10 ἢ 15 προσεχῆ χρόνια στον τομέα της θεραπευτικής θα έχουμε εντυπωσιακά αποτελέσματα. 'Όταν πρωτοανακαλύψαμε την πύλη αυτή, και καί τέτοιο δεν έγινε βέβαια χθές, την φανταζόμαστε πάνω κάτω σε σχέση με ολόκληρο τον ανθρώπινο οργανισμό. 'Αργότερα, μιλήσαμε πιο συγκεκριμένα για όγκο, ύστερα για το κύτταρο, κ' ἂν από δω και δέκα χρόνια για το μόριο.

'Εδώ ακριβώς, διαφαίνεται μία μεγάλη αλήθεια, φτάνουμε στη μοναδική. 'Εγκρατοξεί κάποτε, ἡ τὴν να πιστεύουμε πως υπάρχουν κάπου εἰκοσι ποικιλίες κα-

ρκίνου. Φαίνεται ωστόσο καθαρά, πως η διαδικασία της καρκινοποίησης των κυττάρων είναι α-όλες τις περιπτώσεις η ίδια. Έ-δω θα χρειασθῇ να μπούμε κάτω περισσότερο στο χώρο των υποθέσεων. Τείνει κανείς να πιστέψει, πως σ' ένα ορισμένο ποσοστό ανθρώπων, υπάρχει ένας «έν δυνάμει» καρκίνος, αυτό που οι βιολόγοι ονομάζουν «προεγερμένο καρκίνος». 'Η εκδήλωση του όμως σκοντάφτει σ' ένα πλήθος αμέτρητων έπιποδα. Θυμηθείτε τους πυργα δεσποτές του Μεσαίωνα, πως προστατεύονταν από τους επιτήρους με διπλές τάφρους και τέλη που έκαναν τὰ κάστρα τους απόρρητος.